

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt IV. De natione Chaldæâ Assyriâ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

bat, rejecitque jussit invocationem Nestorianam, que tunc temporis à Diacono in Ecclesia fieri solebat. Publicabat etiam professionem Sanctæ fidei Catholice Româ portatam, aliosque Nestorianos in suam devotionem, sedisq; Apostolice obedientiam inducere incipiebat, sed subornatione & fraude Patriarche Dity adversarii sui captus, tandem à ministris Turcarum occisus fuit.

In Visitationem & confirmationem h. ius nationis, & Patriarchæ missus fuit à sede Apostolica Episcopus Acriensis Ordinis S. Dominicæ, qui proper persecutionem antedicto Patriarcha factam, Sulacæ videlicet post reformationem quarrantam rem coactus fuit cum Assyrijs quibusdam, in Indianum ad regna Armuzie & Goz, ubi animam Deo reddidit, migrare. Socius autem ipsius Frater Antonius ejusdem ordinis, cum Archiepiscopo Ermete Elia, discipulo prefati Patriarchæ, Sulca persuulit Chaldaeos, qui sunt in Coccin, & India Sancti Thomæ visitavit, Romanumque revertens Episcopus Vici à Papa Pio quinto fel. mem. creatus est.

Eidem Patriarcha Sulaca successi: Pater Abdissu ejusdem ordinis S. Basilij, qui venit ad Concilium Tridentinum, Romæque obedientiam Sanctæ Romane Ecclesie sub Pontificatu Pape Pij quarti fel. mem. praestitit, Confirmationem Apostolicam cum eodem titulo Ecclesie Musul reportavi: Reversusque in Caramet, Seerit, & Seert quoniamplutimos Sacerdotes Episcopos & Archiepiscopos ordinavit, ejusque devotioni multæ civitates Chaldaeorum Nestorianorum tenebantur, sed paucillo post annos ex hac ad meliorem vitam in Monasterio Civitatis Seerit migravit: iisque succedit Frater Athaballa ejusdem ordinis, qui non habuit Confirmationem Apostolicam, quia eandem Romæ non postulata: Regebat tamen Patriarchatum, nationesque sua afflentia & consilio praefauit Archiepiscopi Ermeti Eliae, & severi ex India.

Post mortem vero hujus Patriarchæ Athaballa, cum Archiepiscopus de Gelu & Salamas, obedientie Patriarchæ adversarii, cum omnibus suis subditis qui sunt in confinijs Persia, sub Sangiacato de Zenzalbach renunciasset opere & studio Archiepiscopi Ermeti Eliae, eidem nationi Assyria se adiungebat. Fuitque electus Patriarcha Pralus ejusdem nationis, & sub Pontificatu Gregorij Papæ 13. fel. memoria, Romam procuratorem suum, præstatum Archiepiscopum Ermetem Eliam milii, qui nomine Patriarchæ sui, debitam Sedi Apostolicæ obedientiam praestitit, & professionem sanctæ fidei emisit. Exinde Apostolicam confirmationem & pallium nomine praefati Donha Simoni Patriarchæ sui, in publico consistorio obiuit, atque ita compluribus membris in sanctæ fidei dogmatibus eruditus, & de obedientiâ Sanctæ Romane Ecclesie præstandâ certior factus, Rómâ discessit anno 1582, bullas Apostolicas, pallium Patriarchale, multa insuper ornamenta à Sede Apostolica Patriarchæ suo collata deferens, admonitus etiam de omni eo, quod sibi penes eundem Patriarcham, nationesque illas exequendum foret.

C A P V T IV.

De natione Chaldaea Assyriâ.

Chaldaei Assyrii Caramitan, prædicto Patriarchæ subiecti, devoti & mortigeni Sedi Apostolica, & magistros, qui liberos suos præcepta & constitutiones fidei doceant, summo per è desiderantes.

Hæc natio & Assyria, quatuor habuit Patriarchas, quorum tres à Sede Apostolica confirmati fuerunt, qui quamquam titulum Ecclesie Musul in Babyloniam habuerint, haec tamen propter alium Patriarcham sibi adversantem, eamque occupantem, illa positi nequerunt, prorsus ut prædicti Patriarchæ varijs in locis modo in Charem, modo in Serit, residere coacti fuerint, simulque hic postremus Patriarcha Zenzalbach, in confiniis Persia, agere compulsi fuerit; estque hæc natio in hodiernum usque diem sub duobus Patriarchis divisa, quorum hi Chaldaei Assyrii orientales à nobis nuncupati, alij verò Nestoriani dicti sunt.

Horum Orientalem Chaldaeorum divissimi ac potentissimi in civitate Caramet, sive Amet resident, qui cum Palestini suis, obedientiam Sedi Apostolica conservare impendiad laborant, nec non augmentare, inde que quoniamplurimos Nestorianos in suam sententiam electos sibi associantur. Potentiores autem, & diiores nationis Nestorianæ subiecti Patriarchæ adveniatio, illi sunt qui incolunt civitatem Moza & Gefre in Babyloniam, sub quo Patriarcha magnus est gentium numerus, modernusque Patriarcha Elias vocatur, in Monasterio Patriarchali Sancti Ermeti juxta eandem civitatem Musul degens. Hic enim Patriarcha quondam obedientiam Sedi Apostolica præstitit, tam cum professione sua mittit Religiosum quendam, litterisque ad suam Sanctitatem dicens, & ad Dominationem vestram Ubi stimmam, quibus etiam scel sancta Romana Ecclesie reunia, atque conciliet, quem Romanum appulsum, unâ cum praefatis Assyriis his operior, illum quippe navi Vene a commisi, eo quod mecum adducere illum nequirem. Haec tamen Episcopus Sydonensis.

Habet autem in præsenti hic Patriarcha (ut ex fide dignis Chaldais Romæ agentibus accepit) sub virginis duos Episcopos, territoria sexena & amplius, quorum ad minus virginis due urbes sunt florentes & opulentæ, & in quavis earum Nestorianæ familiae quingentæ domicilium habent; At in Musul mille, constantque singulæ domus quadriginia circiter personis. Alii autem territoria minuscula, ducenti, vel trecentas familias Nestorianas complectuntur.

Extant ibidem ad minimum triginta ordinis S. Antonij Monasteria, in quibus 15. vel 20. vivunt Monachi, in eo autem in quo Patriarcha fixam habet sedem, septuaginta circa Religiosi monachis cam vita notam proficentur.

Post Patriarcham & Episcopos Monachos fuisse necesse est.

Degunt hi Nestoriani in Mesopotamia, leseque ad Baldach usque extenduntur, in India etiam Orientali crebra sunt Nestorianorum familiæ huic Patriarchæ subiectæ, qui eis Episcopos præficere solet.

De reductione Nestorianorum & Machario- rum in Concilio Floraiano facta, vide Bullam

Edu-

Eugenij IV. qui incipit: EUGENTIUS ad perpetuam rei memoriam. Benedic̄us sit DEUS & pater Domini nostri IESU Christi, Pater misericordiarum & DEUS totius consolationis, &c. In quo Nestorij pravitas damnatur, qui purum hominem Christum esse, & Beatissimam Virginem MARIA M, non DEI, sed Christi genitricem esse assertebat. Macharij Antiocheni impietas similiiter rejicitur, qui quamquam Christum verum Deum & hominem esse profitebatur, divinam tamen tantummodo in eo voluntatem & operationem, humanitati ejus parum tribuens, esse assertebat. Timotheus Archiepiscopus Tarsensis nomine Chaldaeorum in Cyprio existentium, supradictam detestationem ac dogmam suscepit. Isaac Nuntius Elie Episcopi Maronitarum barelim Macharij reprobavit. Datum Romae apud S. Petrum, anno 1445. septimo Idus Augusti, anno quinto decimo. Fuit autem haec unio facta post reductionem Armenorum, Jacobitarum, & Melopontani populos, eorumque inter se unionem; verum quia non fuit universalis omnium Nestorianorum, sed tantum corum, qui sub Patriarchatu Insulae Cyprī aegabant, idcirco litteræ Apostolicæ consultò anobis hic prætermittuntur.

C A P V T V.

Ritus & errores Ecclesie Alexandrinae, & nationis Coptarum, qui hac aetate graßantur.

Patriarchæ Alexandrino, ut refert Guilielmus Tyrus lib. 14. de bello Sacro c. 22. suo tempore obediens Egyptus, Lydia, Pentapolis, & omnes aliae Provincias, quas ab Pretejannis, seu presbyteri Joannis imperio vivunt, inter has omnes nationes degunt Ägypti, hoc est, Ägypti, quos nos Coptos, appellamus, alii Coptitos nuncupant; quia Græcè idem, quod circuncisi sonat, qui nomine ac ritibus Christianis ex parte utuntur, qui & Christiani præcinturæ vulgo vocantur: hi autem quavis per lavacrum regenerationis renati sint; Iudeorum tamen ritu præputia putant, & veteri quodam errore circumcisionem usurpat: numerat vero Ägyptus quinquaginta circiter Coptorum millia, sed ferè innumeros. Ägypti, hi omnes parent prædicto Patriarchæ, qui vulgariter etiam nominatur Patriarcha nationis Coptorum: hi quavis Christiano nomine gaudent, re tamen ipsa Hæretici ac plane Schismatice sunt, variisque scilicet erroribus, tribusque diversis ab his, qui in Ecclesia latina florent. In primis enim Patriarcha Alexandrinus disiunctus ac separatus est à capite omnium Ecclesiarum Pontifice Romano, à tempore Concilij Chalcedonensis. Deinde inter celebrandum Missam Copti invocant Severum, Dionysorum & Jacobum eum primum discipulum; eosque patres & sanctos vocant, ostendentes tam externis actionibus, quam verbis, se nos Latinos habere excommunicatos, & hæreticos, ac proinde Latinorum proximam ac conversationem ad instar Iudeorum fugiunt. Unam tantum in Christo Domino profitentur naturam, voluntatem & operationem; duas vero naturas, voluntates & operationes confiteri recusant, ne Christus prout ipsis afferunt in duas etiam divideretur personas. Licit Spiritum S. à Patre & Filio procedere credant, verba tamen illa, *Ni ergo in symbolo non recitant.*

Thom. à Iesu Oper. Tom. I.

In hymno tristagio addunt illa verba, qui crucifixus est, dicentes, Sanctu DEUS, sanctus fortis, sanctus immortalis, qui crucifixus es pro nobis miserere nobis.

Sanctissimum Dominum nostrum Papam in ijs, quæ sunt fidei posse errare, & Christianæ religioni contraria docere, si iniquas fuerit & voluerit, opinatur. Præter Concilium Nicenum, Constantinopolitanum, & Ephesinum, universales Synodos, nulla alia Concilia universalia haec tenus suscepunt.

Concilium Chalcedonense, & Sanctum Leonem Papam exprefse damnant.

Vana vel fallax per Deum jurare non reputatur ab eis peccatum, & illi, qui in partibus Ägypti, aliena furantur peccate, minime existimantur.

Circa Sacramentorum vero administracionem pariter errant, nam à Baptismo exordientes, in primis ratum non habent hoc Sacramentum, ne quidem in summa necessitate, si ab alio quam à Sacerdote conferatur, idque præcisè in Ecclesia, etiam si baptizandas de vita periclitaretur, nec etiam ante quadragesimum vitæ diem, quod extra Cayrum maxime in Scitia adeo stricte obseruat, ut ne quidem imminentे præsentissima morte, ante hunc ætatis diem parvulus Baptismus conferatur.

Modus autem baptizandi talis est. Defertur nimirum Infans ad templum, ibi demque ad instar Missæ cum Diacono & Subdiacono officium celebratur, sine tamen consecratione vel communione, & deinde baptizandus titu Græco aqua immersitur, verba autem Latinorum modo adhibenur.

Statim etiam à Baptismo parvuli christmantur, unguii quece oleo sancto in fronte, in pectore, in juncturis, in renibus, alapa autem non infligitur. Dein vestiuntur cingunturque, & haec quidem media nocte fieri solent. Postremo autem Missa more solito celebratur, cum consecratione, communicantisque Sacerdos, & Ministri sub utraque specie sanctum Eucharistia Sacramentum sub eisdem speciebus noviter baptizato conferunt.

Eucharistia sacramentum omnibus sub utraque specie confertur, fitque in fermentato. Diaconi & Subdiaconi (sine quibus nunquam celebratur) semper cum Sacerdoti quoties celebrant, communicant: plebei autem Laici rarissime extra festa Paschalia. Ministri autem hi solum sunt viginti annorum, aut circiter, qui nonquam confessionem suorum peccatorum faciunt, etiam si fulgulis diebus communicent; proinde moris est ante vigesimum, aut circiter annum nonquam sacramentum penitentie recipere.

Infirmis autem neque oleum sanctum, neque Eucharistia administratur.

Conferuntur quoque Ordines excepto Presbyteratu omni ætati, etiam immediatè post Baptismum parvulus, simulque daniur tonsura, & quartu gradus, & Diaconatus & Subdiaconatus, nec hisce conferendis intersticia vel tempora particula ria determinata sunt. Ubi sacros Ordines recipiunt, castitatem & abstinentiam pollicentur, jejunare videlicet diebus Mercurij & Veneris, & tempore adventus, & quadragesima: hisce enim temporibus ad occasum usque solis, quando etiam Missam celebrare moris est, jejunant, insuper etiam quadragesimis Apostolorum Petri & Pauli, & Assumptionis. Quando autem infantulus aut pueris sacri Ordines conferuntur, pro eis spondent, & haec vota observant ipsorum parentes,

O donec